

**Розважання до літургійних читань від
Журналу Скинія на цей тиждень
українською мовою**

**29 серпня - 4 вересня
Григоріанський календар
(Новий стиль)**

Зміст

Етапи розважань	2
29 серпня	3
30 серпня	7
31 серпня	10
1 вересня	13
2 вересня	16
3 вересня	20
4 вересня	24
Що таке Журнал Скинія?	28

Просимо не поширювати файл без дозволу журналу Скинія

Етапи розважань

Подаємо схематичні підказки щодо кожного кроку розважання над Словом Божим. [Більше читайте тут.](#)

1. Читання

- Прочитай текст
- Про що він говорить?
- Встанови контекст
- Заглянь у коментарі
- Знайди фразу-ключ

2. Розважання

- Яке моє тут і тепер?
- Що Слово каже мені?
- Підключи уяву
- "Пережовуй" текст
- Слово і моє життя

3. Молитва

- Що я скажу у відповідь?
- Визнання і прохання
- Подяка і прослава
- Молитва Словом
- Моя участь у Літургії

4. Споглядання

- Заклик до навернення
- Зараз я мовчу
- Я в Божій присутності
- Тепер керує Він

Біблійні читання та розважання

29 серпня

Неділя 14

Усікновення
Івана Хрестителя

голови

2Кор 1,21 - 2,4

Мт 22, 1-14

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Друге послання апостола Павла до Коринтян 1,21 - 2,4

Браття, той же, хто утверджує нас з вами во Христі і хто помазав нас, то Бог, який поклав на нас свою печать і дав у наші серця завдаток Духа. А я прикликаю свідком Бога на мою душу, що я, щадивши вас, не прийшов більше в Коринт. Не начебто ми панували над вашою вірою, але ми хочемо співпрацювати - вам на радість; бо ви щодо віри стоїте міцно.

Я постановив собі не приходити до вас знов у смутку; бо коли я вам завдаю смутку, то хто мене розвеселить, як не той, що зазнає від мене смутку? Тож, написав я те, щоб, прийшовши, не мати смутку від тих, від яких мені належалася б радість; бо я відносно вас певний, що моя радість - радість усіх вас.

4 З великого бо горя та туги серця написав я вам і кризь ревні сльози - не щоб ви сумували, а щоб знали мою до вас любов надмірну.

Свангеліє від Матея 22, 1-14

Ісус, озвавшись, знову заговорив до них у притчах: “Царство Небесне схоже на царя, що справив своєму синові весілля. Він послав своїх слуг кликати запрошених на весілля, але вони не хотіли прийти. Тоді він знову послав інших слуг, кажучи: Мовте запрошеним: Ось я обід мій зготував: зарізано волів та підготовану худобу все готове, ідіть на весілля. Та ті тим знехтували й пішли собі, хто на власне поле, хто до свого крамарства; інші ж, схопивши слуг, познущалися з них і повбивали. Розгнівався цар і вислав військо, яке вигубило тих убивців, а їхнє місто спалило.

Тоді він мовив своїм слугам: Обід – готовий, але запрошені були негідні. Підіть, отже, на роздоріжжя і, кого лише здибаєте, кличте на весілля. Вийшли ці слуги на дороги й зібрали всіх, кого тільки спіткали – злих і добрих, так що весільна світлиця була гостей повна. Як же ввійшов той цар, щоб подивитися на гостей, побачив там чоловіка, що не був убраний у весільну одіж:, і сказав до нього: Як то ти ввійшов сюди, друже, не маючи весільної одежі? А той мовчав. Тоді цар промовив до слуг: Зв'яжіте йому ноги й руки та й киньте геть у темряву кромішню! Там буде плач і скрегіт зубів. Багато бо покликаних, але вибраних мало.”

Розважання від Скинїї

Як то ти увійшов сюди, друже, не маючи весільної одежі? А той мовчав. Дивний чоловік, опинившись на царському весіллі, ігнорує самого царя. А цар називає його другом! Дивний той цар... Він не кличе на свою гостину інших царів із сусідніх королівств, не запрошує міністрів та інших вельмож. Взагалі, виглядає, що цареві байдуже, з ким святкувати таке торжество: він приймає і добрих і злих, усіх називає друзями. Вже від самого початку запрошеними були прості люди: крамарі та рільники. Дивні ті люди, які не захотіли прийти. Це ж, напевно, єдиний шанс у житті потрапити на царське весілля! Та дивна країна, у якій відбуваються всі ці події, подібна до Небесного Царства, каже Ісус. Сьогодні ця притча мала б штовхнути нас до нового погляду на наше християнське життя.

Царство Небесне схоже на царя, що справив своєму синові весілля. Чи так ми собі його уявляємо? Чи може людина уявити, як це – жити в Небесному Царстві? Ми вирішили, що вже все знаємо, тому обмежуємося тим, що напередодні Великого посту маємо Сиропусну неділю, де чуємо Євангеліє про Страшний Суд. Сьогоднішній суд зводиться до дружнього запитання: як то ти увійшов, не маючи відповідної одежі? Одяг – це вияв нашого внутрішнього наставлення. У випадку весільного гостя це вияв радості за молоду пару, знак готовності до святкування. Те, що у світлиці лише одна людина виявилася без святкового одягу, підказує нам про легковажність цього чоловіка. Він теж це розумів, тому мовчав.

Що може бути для нас цією одежею? Добрі ми чи злі, але Господь хоче від нас одного – бажання долучитися до весільної гостини. Про все решта він допоможе подбати. Чи прагнемо ми Небесного Царства? Чи хочемо радіти разом із Богом? Як часто губимося поміж нашим щоденним крамарством та ремісництвом: що купити додому, де заробити гроші, що приготувати на вечерю? Сьогодні пригляньмося до нашої весільної одежі, до нашого прагнення бути з Богом, струсімо порох із цього вбрання!

30 серпня

Понеділок

Гал 2, 11-16

Мр 5, 24-34

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Послання апостола Павла до Галатів 2, 11-16

Браття, коли ж Кифа прийшов в Антіохію, я виступив одверто йому в вічі, тому що заслужив на докір. Перше бо ніж прийшли деякі від Якова, він їв з поганями; а як прийшли, то почав таїтися та відлучатися, боявшись обрізаних. Разом з ним лицемірили й інші юдеї, так що й Варнава був зведений їхнім лицемірством. Та коли я побачив, що вони не ходять право за євангельською правдою, то перед усіма сказав Кифі: Коли ти, будши юдеєм, живеш по-поганському, а не по-юдейському, то як ти можеш силувати поган, щоб жили по-юдейському? Ми - уроджені юдеї, не з отих грішників поган; а довідавшись, що людина оправдується не ділами закону, а через віру в Ісуса Христа, ми й увірували в Христа Ісуса, щоб оправдатися нам вірою в Христа, а не ділами закону; бо ніхто не оправдається ділами закону.

Євангеліє від Марка 5, 24-34

Тож пішов з ним. Слідом же за ним ішло багато люду, що тиснувся до нього. А жінка, що дванадцять років страждала на кровотечу й натерпілася чимало від лікарів численних та витратила все, що мала, а допомоги ніякої не зазнала, - ба, навпаки, ще гірше було їй, - почувши про Ісуса, підійшла в юрмі ззаду та й доторкнулась його одежі. Мовляла бо: Як доторкнуса до його одежі - видужаю. І всох тієї ж хвилини витік її крові, і вона зчулася тілом, як одужала від хвороби.

Ісус же, відчувши негайно у собі, що з нього вибуло сили, обернувшись до народу, спитав: Хто доторкнувся до моєї одежі? Учні ж його сказали йому: Бачиш, як натовп тиснеться до тебе, а питаєш: Хто мене доторкнувся? Отож озирнувся навколо себе, щоб побачити ту, що вчинила так. Жінка ж, налякана й тремтяча, - знала бо, що сталося з нею, - приступила, впала перед ним та й оповіла всю правду. А він же їй: Дочко, тебе спасла віра твоя. Іди в мирі й будь здорова від своєї недуги.

Розважання від Скинїї

Сьогоднішнє Євангеліє говорить про жінку, хвору на кровотечу, підкреслюючи те, як Ісус зустрічається з почуттям страждання і сорому. Ця жінка справді сильно страждає, тому що в ситуації нерегулярної кровотечі, згідно з суворими тогочасними релігійними приписами, вона вважається нечистою, проклятою Богом. Кровотеча, на яку

страждає її тіло, також приносить страждання в її суспільне і релігійне життя.

Для доповнення загальної картини цієї ситуації фізичного і морального страждання треба врахувати також труднощі окремих людей, навіть найближчих до Ісуса, які не розуміють ситуації та Божого втручання.

Ісуса випробовують Його власні учні, коли Він питається, хто Його торкнувся. Його друзі справді здивовані цим запитанням, адже навколо Нього тиснувся натовп. Вони не розуміють, що Ісус має непересічну чутливість і чує навіть найтихіше прохання про допомогу, також приховане прохання жінки, яка доторкнулася Його плаща.

Здається, що найбільшою перешкодою для оздоровлення було не стільки дати фізичне здоров'я як таке, скільки брак надії та готовність відразу ж відступитися, коли з'являться труднощі.

Марко оповідає, отже, про відважну віру хворої на кровотечу жінки. Ця жінка протиставляється правилам та звичаям, тому що вона вірить, що навіть легкий дотик до Ісуса може її нарешті зцілити, відновлюючи не тільки її фізичне здоров'я, але й суспільне і релігійне. Ісусові подобається ця сміливість, Він навіть говорить, що її зцілила власне ця віра, а не тільки сила, що вийшла з Нього.

Також і ми часто втрачаємо надію і ризикуємо призвичаїтись до страждання та песимістичної візії життя. Так можна навіть почати вірити, що насправді молитви не вислуховуються, а на Ісуса не можна мати справжньої надії. Ми маємо зцілитись від цього неконтрольованого відтоку віри – просімо сьогодні у Господа цієї благодаті! І знаймо, що торкаючись серцем і розумом Євангелії, навіть на секунду, ми зцілимося, а страхи і бажання закритися в собі будуть переможені.

31 серпня

Вівторок

Гал 2,21 - 3,7

Мк 6, 1-7

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Послання Апостола Павла до Галатів 2,21 - 3,7

Браття, я не відкидаю Божої благодаті: бо коли законом оправдання, то тоді Христос умер даремно.

О нерозумні галати! Хто вас зачарував, вас, перед очима в яких був зображений Ісус Христос розп'ятий? Одне лиш хочу від вас знати: Чи ви прийняли Духа завдяки ділам закону, а чи тому, що повірили проповіді? Невже бо ви такі безглузді? Почавши духом, завершуєте тепер тілом? Невже стільки ви натерпілися марно? Коли б лиш марно! Чи ж той, хто подає вам Духа і творить чудеса між вами, чи ж він робить це завдяки ділам закону, а чи тому, що ви повірили проповіді? Як Авраам “увірував у Бога, і це було зараховано йому за оправдання”, - тож зрозумійте, що тільки віруючі - правдиві сини Авраама.

Євангеліє від Марка 6, 1-7

І вийшовши звідти, прибув у свою батьківщину, а слідом за ним пішли й його учні.

Якже настала субота, він почав навчати у синагозі; багато з тих, що його слухали, дивувались, кажучи: Звідкіль оте в нього? Що то за мудрість, що йому дана, і такі чуда, що діються його руками? Хіба ж він не тесля, син Марії, брат Якова, Йосифа, Юди та Симона? І сестри його - хіба не тут між нами? І брали йому це за зле.

Але Ісус промовив до них: Нема пророка без пошани, - як тільки у своїй країні, між власною родиною та у своєму домі. І неспроможен був створити там ніякого чуда, лише вилікував деяких недужих, поклавши на них руки; і вражений був їхньою невірою. І ходив кругом по селах, і навчав. І покликав дванадцятьох і заходився їх посилати по двох, даючи їм владу над нечистими духами.

Розважання від Скинії

Ці два тексти сьогоднішніх читань дуже конкретно стосуються питань віри. Апостол Павло дорікає галатам за те, що вони почали покладатися на закон, нібито саме в ньому є спасіння. Павло зазначає, що якщо в законі оправдання, то Христос помер даремно.

Він наголошує на тому, що Духа вони отримали завдяки тому, що увірували в слово, а не завдяки закону. Тут виникає питання для кожного з нас: *Наскільки ми живемо духом?* Чи не зводиться наше життя лише до виконання обов'язків, і тут я говорю не лише про релігійні обов'язки.

Наскільки в нашому житті є простір для віри, для невідомої нам дороги, якою нас хоче вести Бог?

Тут, як завжди, виникає дилема у тому, наскільки від нас залежить наше спасіння, а наскільки воно дається за благодаттю. Ісус наголошував, що ми маємо стати праведнішими, ніж фарисеї, а це, по суті, видається нереальним. Адже вони були найбільш точними виконавцями закону. У тодішньому розумінні Ісус ставить зависоку планку. По-людськи це неможливо, але Він дає нові критерії – критерії благодаті.

Наведу приклад, який використав один священик стосовно цієї теми. Один чоловік виїхав з Європи до Австралії. За певний час він здобув великі статки і під кінець свого життя вирішив зробити заповіт. Він не мав власних дітей, тож вирішив знайти родичів у Європі. Коли знайшовся такий родич, адвокати австралійця вислали йому документи для узгодження про прийняття спадку. Європеєць був здивований, але сприйняв це як спробу ввести його в якусь шахрайську схему. Він відмовився...

Тепер виникає питання: чи отримав він спадок? Так, отримав. Чи прийняв його? Ні, не прийняв. Власне, так є з вірою: ми отримуємо її як дар, натомість, вже від нас залежить, наскільки ми зможемо ввійти в цю благодать.

1 вересня

Середа

Начало Індикта

1Тим 2, 1-7

Лк 4, 16-22

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Перше послання апостола Павла до Тимотея 2, 1-7

Сину Тимотею, благаю, щоб відбувалися прохання, молитви, благання, подяка за всіх людей, за царів і за всіх тих, що стоять при владі, щоб нам тихо та спокійно жити з усією побожністю та пристойністю. Це добре й приємне в очах нашого Спаси Бога, який хоче, щоб усі люди спаслися і прийшли до розуміння правди. Один бо Бог, і один посередник між Богом та людьми – чоловік Христос Ісус, що видав себе самого як викуп за всіх; і він є доказом цього, посланим у відповідний час, для чого я був поставлений проповідником та апостолом, – правду кажу, не обманюю, – учителем поган у вірі й правді.

Євангеліє від Луки 4, 16-22

І прибув він у Назарет, де був вихований, увійшов своїм звичаєм суботнього дня в синагогу й встав, щоб читати. Йому подано книгу пророка Ісаї, і, розгорнувши книгу, він натрапив на місце, де було написано: “Господній Дух на

мені, бо він мене помазав. Послав мене нести Добру Новину бідним, звіщати полоненим визволення, сліпим прозріння, випустити пригноблених на волю, оповістити рік Господній сприятливий.” А згорнувши книгу, він віддав її слугі та й сів. Очі всіх у синагозі були пильно звернені на нього.

І він почав до них говорити: “Сьогодні збулось це писання у вухах ваших.” Всі свідчили про нього і чудувалися словам ласки, які линули з уст його, й говорили: “Чи ж він не син Йосифа”?

Розважання від Скинії

І він почав до них говорити: Сьогодні збулось це писання у вухах ваших.

Сьогодні – це той день, коли я живу, коли Слово здійснюється або не здійснюється в моєму житті. Здійснюється, коли його слухаю, коли даю йому простір і час. У моєму житті здійснюється все, що я в нього впускаю. Усе, що я слухаю, входить у моє серце і залишається там. Добро дає свої плоди, зло – свої. Але саме я вирішую, що туди впускати.

Бог каже – і це стається. Що відбувається з тим, що я кажу? Якщо говорю, що все в моєму житті погано, то так і відбувається. Коли називаю тих, хто навколо мене, друзями, то вони ними стають. Коли називаю їх ворогами – стають ворогами. Слово – не просто звук, а Боже Слово – це Його дія.

Писання – це столітні розмови Бога з людиною. Жодне Слово звідти не є зайвим. Кожне має свій час і своє місце, свою силу. Коли відкриваю Святе Письмо, чи я знаходжу там слова про мене і для мене? Його можна читати як цікаві чи нецікаві тексти, а можна – як мою з Богом спільну історію, історію боротьби за святість, як листи Бога до мого самотнього серця. На скількох сторінках Біблії я бачила свій словесний портрет? Навіть якщо досі його не впізнала, то, читаючи Слово, зможу ставати щоразу більше такою, як там написано.

Ісус, розкривши сувої книги пророка Ісаї, впізнав себе: *Господній Дух на мені, бо він мене помазав. Послав мене нести Добру Новину бідним, звіщати полоненим визволення, сліпим прозріння, випустити пригноблених на волю, оповістити рік Господній сприятливий.*

Святий Дух здійснює Слово саме в такий спосіб. Він веде до свободи. Він дає мені завдання нести Добру Новину убогим, але перед тим я маю збагнути свою власну убогість і повірити в цю Новину.

Добра Новина в тому, що Богові не байдуже до мене. Він насправді прагне визволити мене тоді, коли мене ув'язнили власні страхи, біль і самотність. Коли я почуваю себе убогою без любові, Він хоче щедро влити свою живу Любов у моє серце. Він може відкрити мої очі, щоб я бачила світ так, як бачить Він, а не крізь криві дзеркала гріха. Він створив усе добрим. Він прагне визволити мене від усього, що мене пригноблює. Коли я дозволю Добрій Новині

перемінити моє життя, то зможу сама стати її носієм для тих, хто ще її не досвідчив. Стану частинкою Євангелія, Христовим апостолом для тих, хто поряд.

2 вересня

Четвер

Гал 3,23 - 4,5

Мк 6, 30-45

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Послання Апостола Павла до Галатів 3,23 - 4,5

Браття, раніш, ніж прийшла віра ми були замкнені під охороною закону очікуючи віри, що мала відкритися, так що закон був нашим вихователем, аж до Христа, щоб вірою ми оправдалися. А як прийшла віра, ми вже не під вихователем. Бо всі ви сини Божі через віру в Христа Ісуса. Всі бо ви, що у Христа христилися, у Христа одягнулися. Нема юдея ані грека, нема невільника ні вільного, немає ні чоловіка ані жінки, бо всі ви одно у Христі Ісусі. А коли ви Христові, то ви потомство Авраама, спадкоємці за обітницею.

Кажу бо: Доки спадкоємець малоліток, він нічим не відрізняється від слуги, хоч він і пан усього, але під опікунами та домоправителями перебуває до призначеного батьком часу. Отак і ми, як були малолітками, були підневолені первням світу. Якже сповнився час, Бог послав свого Сина, що народився від жінки, народився під законом,

щоб викупити тих, які під законом, щоб ми прийняли усиновлення.

Євангеліє від Марка 6, 30-45

Апостоли ж зійшлися до Ісуса й розповіли йому про все, що робили й чого навчали. Він їм і каже: Ідіть самі одні осторонь, десь насамоту, та й відпочиньте трохи. Бо тих, що приходили й відходили, так було багато, що вони не мали часу навіть щось перекусити. І відплили вони човном у відлюдне місце самі одні. Але бачили їх, як вони відпливали, й багато впізнали їх, тож пішки збіглись туди з усіх міст та й випередили їх.

Вийшовши Ісус, побачив силу народу - і змилосердився над ними, були бо вони, немов вівці, що пастуха не мають. І він навчав їх чимало. А коли була вже пізня година, приступили до нього його учні й кажуть: Місце самотнє тут, та й час уже пізній. Відпусти їх, хай собі підуть в околишні слободи й села та куплять собі щось із'їсти. А він у відповідь їм: Дайте ви їм їсти. Ті йому й кажуть: Чи не піти нам та купити хліба за двісті динаріїв і дати їм спожити? Він і же каже їм: Скільки хлібів маєте? Підіть та подивіться. Розвідались вони і кажуть: П'ять, ще й дві риби.

Тоді він повелів їм посадити всіх гуртками на моріжку. І посідали гуртками по сотнях та півсотнях. Узяв він п'ять хлібів і дві риби та й, поглянувши на небо, поблагословив, розломив хліби й став роздавати учням, щоб клали перед

тими. А й дві риби розділив між усіма. І їли всі - й наситились. І назбирали кусків хліба повних дванадцять кошиків, ще й рештки риби. Тих же, що їли хліби, було п'ять тисяч чоловік! І відразу ж спонукав своїх учнів сідати в човен і плисти поперед нього на той бік до Витсаїди, - поки він відпустить народ.

Розважання від Скинїї

Через цілий Новий Завіт пролягає тема Закону, який Ісус намагається змінити через віру. Ісус прийшов на цей світ, щоб дати нам шанс одягнутися в Нього і дати нам можливість бути праведниками через ходження дорогою під назвою Ісус, а не бути замкненими під законом! Ісус Своєю Особою приносить вільність у вірі – фактично особа, яка переживає живу зустріч з Богом, звільняється з-під пут Закону і правил, тому що отримує живу віру для свого спасіння!

Закон був даний єврейському народові як вихователь до приходу Христа! У посланні до Галатів апостол Павло прирівнює закон до вихователя для малих дітей – тих, які ще не в змозі ходити і приймати рішення самотужки. Натомість прихід Христа апостол асоціює із дорослішанням у вірі і усиновленням нас Самим Богом. Тобто, не вихователь має право на наше життя, а сам Бог-Отець. Це велика різниця мислення і ментальності. Для єврейського народу така зміна понять віри часто приносила бунтівні і незрозумілі наслідки. Для людей, які звикли жити в певних

рамках і правилах, дуже важко приймати самостійно рішення, брати відповідальність за власне життя і нести на собі наслідки прийнятих рішень. Для більшості легше жити, будучи виправданими Законом. Але Бог вимагає від нас зовсім іншого!

Ба навіть більше, апостол Павло каже про наш статус як законників. Так допоки ми ними є, доти нами керують правила: ми їм повинні підкорятися і слухатись, виконувати чітку інструкцію, бо ми тоді як малі діти, які потребують вихователя. Ми вповні не можемо відчувати гідність спадкоємця Божого Царства, бо нами управляють. Лиш тоді, коли виростаємо, проходимо крізь двері Нового Завіту, отримуючи хрещення з гори, от тоді по-справжньому отримуємо силу Божих Дітей через Святого Духа, так, як це зробив Сам Ісус! Тоді ми по справжньому стаємо дітьми Бога Живого – отримуємо усиновлення!

3 вересня

П'ятниця

Гал 4, 8-21

Мк 6, 45-53

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Послання Апостола Павла до Галатів 4, 8-21

Браття, колись то ви, не знавши Бога, служили богам, що не були справді богами. Тепер же, коли ви спізнали Бога, чи радше, коли Бог спізнав вас, - як можете ви повертатися знову до немічних та вбогих первнів, яким, як і колись, хочете знову служити? Вважаєте пильно на дні, на місяці, на пори та на роки! Побоююся за вас, чи не трудивсь я коло вас даремно!

Благаю вас, брати, будьте як я, бо й я такий, як ви. Ви мене нічим не образили. Ви ж знаєте, як я з-за недуги тіла звістував вам перший раз Євангелію, і, не зважаючи на мою недугу, яка була вам спокусою, ви не погордували мною, ані відіпхнули, але, як ангела Божого, прийняли, як Христа Ісуса. Де ж воно, те ваше щастя? Свідкую вам, що, якби можна було, ви вирвали були б свої очі й мені віддали б!

Невже я ворогом став вашим, говоривши вам правду? Вони нещиро за вас побиваються; вони вас хочуть від нас відсторонити, щоб ви про них дбали. Воно добре -

ревнувати, але у добрім; завжди, а не лиш тоді, коли я між вами.

О мої дітоньки, яких я знову народжую в муках, доки Христос вообразиться у вас! А я хотів би бути серед вас тепер і змінити свій голос, бо й сам не знаю, що з вами робити! Скажіть мені, ви, що хочете бути під законом, чи ж ви не розумієте закону?

Євангеліє від Марка 6, 45-53

І відразу ж спонукав своїх учнів сідати в човен і плити поперед нього на той бік до Витсаїди, - поки він відпустить народ. Відпустивши ж їх, пішов на гору помолитись. Як настав вечір, човен був посеред моря, а він сам один на землі. Коли ж побачив, як вони, веслувавши, втомились, - вітер бо їм був противний, - то близько четвертої сторожі ночі подався до них, простуючи морем, - хотів обминути їх. Вони ж, побачивши, як він ступає морем, гадали, що то примара, та й закричали. Усі бо уздріли його й занепокоїлись. Він же вмить заговорив до них, мовивши: Будьте ж мужні: це я, не бійтесь! І ввійшов до них у човен, - й ущух вітер. І вони в собі вельми здумілись, - понад міру, бо не розуміли чуда з хлібами - серце їхнє було нечуйне. І, перепливши, прибули вони в землю Генезаретську й причалили.

Розважання від Скинїї

Ісус залишився помолитися. Не мусів молитись, бо був Богом. Був досконалим, безгрішним, усе підкорялося Йому. Мав постійний зв'язок з Пресвятою Трійцею. Проте земні справи відволікали його як людину від спілкування з Отцем і Духом. Не мусив молитися, але хотів.

Людям не вдається так легко щоденна молитва. Часом нема бажання, важко зосередитися, нема сили через втому або нема часу через життєві клопоти. Але Ісус показує своїм прикладом наскільки важливою є особиста молитва. Він також був втомлений, але пішов молитися.

А після молитви пішов по воді до своїх учнів. Побачивши Ісуса подумали що то примара, злякались, почали кричати. Може не чітко бачили його в темряві. А може не могли повірити тому, що бачать. Не усвідомлювали, ким є насправді. Занепокоїлись. Ісус заспокоює їх своїм словом. Входить у човен, стишує вітер і все стає знову нормально.

Бог не обмежений законами природи чи людською логікою. Деколи Він діє дивно, незрозуміло. І в таких ситуаціях важко зрозуміти, що це насправді Бог. Але якщо не повірити, не перестати боятися і не запросити Ісуса у свій човен, то Він пройде мимо, не буде нав'язуватися. Ісус може піти по воді, може зцілити невиліковну хворобу, може перетворити воду на вино, а проблеми – на благословення, може визволити від обвинувачів, готових каменувати, може воскресити

надію в серці, зруйновані відносини між людьми. Ісус може все. Він також хоче це все робити для нас. Хоче нашого добра, щастя. Хоче щоб ми мали мир і життя в повноті.

Так багато є страждань і невирішених проблем, бо люди не вірять, не довіряють Богові. Не готові прийняти Його допомогу. Скуті страхом і своїми очікуваннями. Обмануті злом. Надіються на свої сили, здоров'я, гроші, красу, на своє становище і владу, або на інших людей. Надіються на те, що можуть зрозуміти, спланувати, передбачити, контролювати. Божу дію часто неможливо зрозуміти. Богом не вдається керувати. Йому можна лише довіритися.

4 вересня

Субота

1Кор 4,17 - 5, 5

Мт 24, 1-13

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Перше Послання Апостола Павла до Коринтян 4,17 - 5, 5

Браття, власне, тому я і послав вам Тимотея, мою улюблену і вірну в Господі дитину; він нагадає вам мої в Христі дороги, як я навчаю скрізь у кожній Церкві. Деякі загорділи, наче б я не мав прийти до вас уже більше. Але я незабаром до вас прийду, коли Господня на те воля, і спізнаю не слова загорділих, а й силу. Бо царство Боже не у слові, а в силі. Що ви хочете? Щоб я прийшов до вас із палицею, - чи з любов'ю та духом лагідности?

Взагалі чути між вами про розпусту, і то про таку розпусту, якої і між поганами нема - що хтось має за жінку батькову жінку! Ви ж наповнилися гордощами, хоч повинні б сумувати, щоб виключити з-поміж себе того, хто допустився цього вчинку! Бо я, - неприявний тілом; але присутній духом, - уже засудив, немов би був присутній, того, хто таке вчинив, коли в ім'я Господа нашого Ісуса зберетесь ви і дух мій, силою Господа нашого Ісуса видати такого сатані на погибіль тіла, щоб спасся дух у день Господній.

Євангеліє від Матея 24, 1-13

Ісус вийшов з храму, і коли він ішов, учні його приступили до нього, щоб показати йому храмові будівлі. Він же у відповідь сказав їм: “Чи бачите це все? Істинно кажу вам: Не лишиться тут камінь на камені, який не був би перевернений.”

І коли він сів на горі Оливній, його учні приступили до нього насамоті й запитували: “Скажи нам, коли це буде і який буде знак твого приходу й кінця світу?” Ісус у відповідь мовив їм: “Глядіть, щоб ніхто не звів вас. Багато бо прийде в моє ім'я, що будуть казати: Я – Христос, – і зведуть багатьох. Ви почуєте про війни та військові погрози; глядіть же, не тривожтесь, бо треба, щоб це все сталося, але це не кінець ще. Народ бо на народ повстане й царство на царство. Голод, чума та землетруси будуть по різних місцях, та все це – початок страждання. Тоді видадуть вас на муки й уб'ють вас; вас будуть ненавидіти всі народи імені мого ради. Багато тоді спокусяться і видаватимуть один одного й будуть ненавидіти один одного. Чимало лжепророків устане і зведуть багато людей. Через те, що розбуяє беззаконня, любов багатьох охолоне. Але хто витримає до останку, той спасеться.

Розважання від Скинїї

Господь в сьогоднішній Євангелії заохочує нас приглянутись до свого життя, трішки проаналізувати його, зробити життєву ревізію. Заохочує нас, щоб ми показали

Йому будівлю, храм свого життя, тобто те, що ми так довгі роки будували, ростили, пестили, годували в своєму серці.

Що я збудував за життя? Який храм я поставив? Маю роботу, жінку, дітей, чи є студентом і вчуся? Чи живу поки що тільки для себе і в своє задоволення? Яким є моє життя нині? Що я покажу Ісусу? Як запрошу Його до храму свого серця? Який храм Йому покажу? Чи можу Йому показати те, чим пишаюсь? Чим пишаюсь? Що я набудував?

Але, незалежно від екскурсії храмом мого життя, по всьому тому, що набудовано важкою і мозольною працею, Господь може видати свою характеристику щодо того храму. І це питання, чи буду готовий я її почути. Почути те, що не тільки я маю Йому сказати, а й те, що Він хоче сказати мені. Чи був би я готовий нині почути *експертну* оцінку Господа про своє життя? Чи готовий я нині прийняти *ревізора* у своє життя для того, щоб покращити своє життя, щоб Божа ревізія його перемінила, зміцнила і покращила?

Чи я просто настільки захоплений своїм твором, що навіть не допускаю іншої думки, крім власної, на рахунок мого життя? Хоча, може, я й сам ним невдоволений.

Ісус може зруйнувати мій храм, мою святиню, може захотіти, щоб і каменя на камені не залишилось. Може сказати, що те, що я будував треба розвалити, бо в тому всьому, в тій цілій будівлі нема суттєвого і основного елемента – Господа. А як нема, то вона сама по собі з часом

рухне, але тоді вже може бути пізно на зміни, пізно на будівлю нового храму, за Господнім планом, не моїм.

Тому краще чим швидше запросити Господа до святині свого серця, до святині свого життя і запитати Його – чи виконує вона свою функцію, чи служить Богові, чи є побудована на основі Бога, і чи має Його в центрі? Чи служить більше як ідолоське капище – храм моїх поглядів, моїх божків, бачень, де нема місця правдивому Богу. Це може боліти, адже будуємо не для того, щоби руйнувати. Але Господь про все подбає. Якщо Він вимагає, то і дасть сили перемінити, перебудувати, може навіть дасть сили до нової будови, якщо треба буде зруйнувати стару!

Що таке Журнал Скинія?

Головна мета **Журналу Скинія** — допомогти людині пізнавати Бога через Святе Письмо.

Саме тому значну частину журналу займають щоденні роздуми над Словом Божим — біблійними читаннями за літургійним календарем УГКЦ. Ці роздуми є плодом особистої молитви їх авторів — священиків, монахинь, мирян, які так само прагнуть жити у ритмі життя УГКЦ, намагаються знайти відповіді на актуальні питання сьогодення. Окрім того, в **Скинії** є низка цікавих статей і розмов на окремо обрану тему.

Переглянути і замовити випуски **Журналу Скинія** (в електронному форматі) ви можете на сайті skynia.org

Нагадуємо, що ми пропонуємо розсилки:

- англійською та українською мовами
- за Григоріанським, Юліанським та Ново-юліанським календарями

Для індивідуальних користувачів

Скинія пропонує варіанти підписки на біблійні літургійні читання та розважання до них на кожен смак та потребу!

- Мейл-розсилка (лише на неділі та свята)
- Мейл-розсилка (щоденна)
- Розсилка в Телеграм (щоденна)

Для парафій та інших груп

- Ви можете **роздрукувати** або розмістити на вашому **сайті** файл **PDF** з розважаннями від Скинії, щоби парафіяни чи члени спільноти могли його легко завантажувати.
- Або ж ми надішлемо вам **QR-код** і **кнопку/банер** для сайту з посиланням на реєстраційну форму **спеціальної мейл-розсилки** для ваших парафіян чи членів спільноти.

Підтримай нашу місію!

Якщо тобі подобається те, що ми робимо, ти можеш підтримати нашу працю своєю пожертвою. Дякуємо!

[Картка Монобанк](#) / [Картка Приватбанк](#) / [PayPal](#)

Чому це важливо? Ми намагаємося зробити ціну підписки якомога більш доступною, але це означає, що цих коштів не вистачає на покриття всіх витрат.

В чому маємо потребу? Оплата праці перекладачів та членів редакції. Інші витрати (оплата сервісів, поточні витрати, податки тощо) сплачуємо з прибутків.

Звіт щодо використання пожертв можна буде побачити [тут](#).

skynia.tilda.ws | [facebook](#) | [twitter](#) | [пожертва](#) | skinia.ua@gmail.com